

Resource: Bible Dictionary (Tyndale)

Aquifer Open Bible Dictionary

This work is an adaptation of Tyndale Open Bible Dictionary © 2023 Tyndale House Publishers, licensed under the CC BY-SA 4.0 license. The adaptation, Aquifer Open Bible Dictionary, was created by Mission Mutual and is also licensed under CC BY-SA 4.0.

This resource has been adapted into multiple languages, including English, Tok Pisin, Arabic (عربي), French (Français), Hindi (हिंदी), Indonesian (Bahasa Indonesia), Portuguese (Português), Russian (Русский), Spanish (Español), Swahili (Kiswahili), and Simplified Chinese (简体中文).

Bible Dictionary (Tyndale)

आ

आदम (व्यक्ति), आदा, आबिदा

आदम (व्यक्ति)

आदम (व्यक्ति)

मानव जातिको पहिलो मानिस र पिता। बाइबलीय इतिहासमा आदमको भूमिका पुरानो नियमको विचारमा मात्र होइन तर मुक्तिको महत्त्व, येशू ख्रीष्टको पहिचान र कार्यहरू बुझ्नमा पनि महत्त्वपूर्ण छ।

आदम र पहिलो महिला हव्वाको सृष्टि उत्पत्तिको पुस्तकमा दुई विवरणहरूमा वर्णन गरिएको छ। पहिलो विवरणको उद्देश्य (1:26-31) पहिलो जोडीलाई परमेश्वर र बाँकी सृष्टि गरिएको क्रमसँगको सम्बन्धमा प्रस्तुत गर्नु हो। यसले सिकाउँछ कि परमेश्वरको सम्बन्धमा, पहिलो मानवहरूलाई परमेश्वरको स्वरूपमा पुरुष र महिला गरी पृथ्वीमा बसोबास गर्ने र शासन गर्ने उहाँको विशिष्ट आदेशको साथ सृष्टि गरिएको थियो। बाँकी सृष्टिको सम्बन्धमा, प्रथम मानवहरू, एकातिर, यसको एक भाग थिए, अन्य जमिनका जनावरहरू जस्तै एकै दिनमा सृष्टि गरिएका थिए; अर्कोतर्फ, तिनीहरू सृष्टि प्रक्रियाको चरम सीमा र परमेश्वरको स्वरूपका एकमात्र वाहकहरू भएकोले, यसभन्दा माथि स्पष्ट रूपमा थिए।

दोस्रो विवरणको उद्देश्य धेरै विशिष्ट छ (2:4-3:24); यसले पाप र मृत्युको वर्तमान मानव अवस्थाको उत्पत्तिलाई व्याख्या गर्न र छुटकारा देखाउनको लागि चरण तय गर्न खोज्छ। यस कथाले पहिलो कथाबाट हटाइएका आदमको सृष्टिका पक्षहरूको विस्तृत रूपमा वर्णन गर्दछ। उदाहरणका लागि, यसले जमिनको धूलोबाट आदमको गठन र परमेश्वरबाट जीवनको सास प्राप्त गर्ने बारेमा बताउँछ (2:7)। यसले बगैँचाको रोपण र यसलाई खेती गर्न आदमलाई दिइएको जिम्मेवारीको वर्णन गर्दछ। (2:6-15)। बगैँचाको हरेक रूखको फल उसको लागि खाना हो भन्ने परमेश्वरको आदमलाई दिएको निर्देशन, एक बाहेक, सावधानीपूर्वक रेकर्ड गरिएको छ, साथै "राम्रो र नराम्रोको ज्ञानको रूख" को फल कहिल्यै नखानु पर्ने गम्भीर चेतावनी पनि दिइएको छ, मृत्युको पीडामा (2:16-17)। जनावरहरूको नामकरण गरेपछि आदमको एकलोपन र उपयुक्त साथी नपाएको कुरा पनि वर्णन गरिएको छ, जसले पहिलो महिलाको सिर्जनालाई परिचय गराउँछ (2:18-22)। आदमको खुट्टाको हड्डीबाट

ईभको सिर्जनाले परमेश्वरले चाहेको लिङ्गहरूको आत्मा र उद्देश्यको आवश्यक एकतालाई मार्मिक रूपमा चित्रण गर्दछ।

तर, कथा यति सकारात्मक नोटमा समाप्त हुँदैन। यो सर्पको माध्यमबाट शैतानले इभलाई गरेको ठूलो धोखाधडीलाई रेकर्ड गर्न अगाडि बढ्छ। चलाखीपूर्ण संकेतहरू र परमेश्वरको मूल आज्ञाको विकृति (तुलना गर्नुहोस् 3:1 सँग 2:16-17), द्वारा, सर्पले हव्वालाई निषेधित फल खान र आदमसँग बाँड्न छल गर्यो। हव्वाले खाएको जस्तो देखिन्छ किनभने उनी धोकामा परिन् (1 तिमोथी 2:14), आदमले जानाजानी र सचेत विद्रोह गरेको कारणले। विडम्बनाको कुरा के छ भने, मूल रूपमा परमेश्वरको स्वरूप र समानतामा सृष्टि गरिएका दुई प्राणीहरूले विश्वास गर्थे कि उहाँको आज्ञा उल्लङ्घन गरेर तिनीहरू "परमेश्वर जस्तै" बन्न सक्छन् (उत्पत्ति 3:5)।

तिनीहरूको अनाज्ञाकारिताको परिणाम तुरुन्तै भोग्नु पर्यो, यद्यपि आदमले आशा गरे जस्तो पटकै थिएन। पहिलो पटक, लाजको पर्खालले पुरुष र महिलाको एकतालाई भंग गर्यो (3:7)। अझ महत्त्वपूर्ण कुरा, पहिलो जोडी र परमेश्वरको बीचमा वास्तविक नैतिक अपराधको पर्खाल खडा गरिएको थियो। कथाले बताउँछ कि जब परमेश्वर आदमको विद्रोह पछि उसलाई खोज्दै आउनुभयो, उनी रूखहरू बीच लुकेका थिए, पहिले नै परमेश्वरबाट अलग भएको थाहा पाएका थिए (3:8)। जब परमेश्वरले उनलाई प्रश्न गर्नुभयो, आदमले हव्वालाई दोष दिए र, निहितार्थ, परमेश्वरलाई नै दोष लगाए: "जुन स्त्री तपाईंले मलाई मसँगै रहन भनी दिनुभएको थियो, त्यसैले मलाई त्यो रूखको फल दिई" (3:12, NNRV)। बदलामा, हव्वाले सर्पलाई दोष दिइन् (3:13)।

उत्पत्तिको कथा अनुसार, परमेश्वरले तीनै जनालाई जिम्मेवार ठहराउनुभयो र तिनीहरूको विद्रोहको दुःखद परिणामहरू प्रत्येकलाई जानकारी गराउनुभयो (3:14-19)। दुई महान् आदेशहरू, मूल रूपमा शुद्ध आशीर्वादका संकेतहरू, श्राप र पीडासँग मिसिए - पृथ्वी अब महिलाको प्रसव पीडाले मात्र भरिन सक्थ्यो र पुरुषको श्रम र पसिनाले मात्र वशमा पर्न सक्थ्यो (3:16-19)। यसबाहेक, पुरुष र महिलाको एकता पुरुषले उनलाई अधीनमा राख्दा, वा सम्भवतः उनीहरू बीच प्रभुत्वको लागि संघर्षको सुरुवातले तनावग्रस्त हुनेछ (3:16) दुबै तरिकाले लिन सकिन्छ। अन्ततः, परमेश्वरले

अन्तिम परिणाम घोषणा गर्नुभयो: उहाँले सुरुमा चेतावनी दिनुभएझैं, आदम र हव्वा मर्नु पर्ने थियो। एक दिन तिनीहरूबाट जीवनको सास खोसिनेछ, र तिनीहरूको शरीर त्यही माटोमा फर्किनेछ जुनबाट तिनीहरू बनेका थिए (३:१९)। त्यही दिन तिनीहरूले "आध्यात्मिक" मृत्युको पनि अनुभव गरे; तिनीहरू जीवनदाता परमेश्वर र अनन्त जीवनको प्रतीक जीवनको रूखबाट अलग भए (३:२२)। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अदनबाट बाहिर पठाउनुभयो, र फर्कने कुनै बाटो थिएन। स्वर्गको प्रवेशद्वार करूबहरू र ज्वलन्त तरवारले बन्द गरेको थियो (३:२३-२४)। केवल परमेश्वरले मात्र उनीहरूले गुमाएको कुरा पुनःस्थापना गर्न सक्नुहुन्थ्यो।

कथा आशाविहीन छैन। परमेश्वर त्यतिबेला पनि दयालु हुनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई शरीर ढाक्न छालाको लुगा बनाउनुभयो र प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि एक दिन सर्पको पछाडि रहेको शैतानको शक्तिलाई स्त्रीको "सन्तान" ले पराजित गर्नेछ (उत्पत्ति ३:१५; तुलना गर्नुहोस् रोमी १६:२०)। धेरै विद्वानहरूले त्यो वचनलाई बाइबलमा उद्धारको पहिलो उल्लेख मान्छन्।

आदमको महत्व

आदमको महत्व धेरै धारणाहरूमा आधारित छ, पहिलो धारणा यो हो कि उनी एक ऐतिहासिक व्यक्ति थिए। त्यो धारणा धेरै पुरानो नियमका लेखकहरूले बनाएका थिए (उत्पत्ति ४:२५; ५:१-५; १ इतिहास १:१; होशे ६:७)। नयाँ नियमका लेखकहरू सहमत भए (लुका ३:३८; रोमी ५:१४; १ कोरिन्थी १५:२२, ४५; १ तिमोथी २:१३-१४; यहूदा १:१४)। आदमको महत्वको लागि उत्तिकै आवश्यक दोस्रो धारणा हो, कि उनी एक व्यक्ति भन्दा बढी थिए। सुरुमा, हिब्रू शब्द आदम (अझ सही रूपमा 'आ-द-म) केवल एक उचित नाम मात्र होइन। उत्पत्ति कथामा पनि यो नाम उत्पत्ति ४:२५ सम्म प्रयोग गरिएको छैन। यो शब्द धेरै हिब्रू शब्दहरू मध्ये एक हो जसको अर्थ "मानिस" हो र यो "मानव जाति" को लागि सामान्य शब्द हो। अधिकांश अवस्थामा यसले पुरुष व्यक्तिलाई जनाउँछ (व्यवस्था १:२; यहोशू १४:१५; नेहेम्याह ९:२९; यशैया ५६:२) वा सामान्यतया मानवतालाई जनाउँछ (प्रस्थान ४:११; गन्ती १२:३; १६:२९; व्यवस्था ४:२८; १ राजाहरू ४:३१; अय्यूब ७:२०; १४:१)। "मानिसहरूका सन्तान (वा छोराहरू)" भन्ने वाक्यांशको पछाडि पनि आदम शब्दको सामान्य, सामूहिक अर्थ लुकेको छ (२ शमूएल ७:१४; भजनसंग्रह ११:४; १२:१; १४:२; ५३:२; ९०:३; उपदेशक १:१३; २:३)। त्यो वाक्यांश, शाब्दिक रूपमा "आदमका छोराहरू", को अर्थ "मानिसहरू" वा "मानिसहरू" हो, र जब यो प्रयोग गरिन्छ, सम्पूर्ण मानव जातिलाई दृष्टिमा राखिन्छ। वास्तवमा, आदम शब्दको विश्वव्यापी मानवीय अर्थले पुरानो करारमा इसाएलको राष्ट्रवादी आशा र यसको परमेश्वरभन्दा धेरै परको चिन्तालाई संकेत गर्दछ - पृथ्वीका सबै मानिसहरू र सबै राष्ट्रहरूका प्रभुप्रति (उत्पत्ति ९:५-७; व्यवस्था ५:२४; ८:३; १

राजाहरू ८:३८-३९; भजनसंग्रह ८:४; ८९:४८; १०७:८-३१; हितोपदेश १२:१४; मीका ६:८)।

त्यसोभए, पहिलो मानिसको नाम "आदम" वा "मानिस" राख्नु कुनै संयोग होइन। यो नामले आदमको बारेमा कुरा गर्नु भनेको कुनै न कुनै रूपमा सम्पूर्ण मानव जातिको बारेमा पनि कुरा गर्नु हो भन्ने कुरा बुझाउँछ। यस्तो प्रयोगलाई सम्भवतः हिब्रूहरू र अन्य नजिकका पूर्वी मानिसहरूलाई परिचित सामूहिक व्यक्तित्व र प्रतिनिधित्वको प्राचीन अवधारणा मार्फत राम्रोसँग बुझ्न सकिन्छ। आधुनिक सोचले व्यक्तिलाई जोड दिन्छ; सामाजिक समूह र सबै सामाजिक सम्बन्धहरूको अस्तित्वलाई व्यक्तिको अस्तित्व र इच्छाको लागि माध्यमिक र निर्भर मानिएको छ। हिब्रूहरूको बुझाइ एकदमै फरक थियो। व्यक्तिको छुट्टै व्यक्तित्वको कदर गरिए तापनि (यर्म ३१:२९-३०; यहजे १८:४), सामाजिक समूह (परिवार, गोत्र, राष्ट्र) लाई आफ्नै सामूहिक पहिचान भएको एकल जीवको रूपमा हेर्ने बलियो प्रवृत्ति थियो। त्यसैगरी समूह प्रतिनिधिलाई समूहको सामूहिक व्यक्तित्वको अवतार वा अवतारको रूपमा हेरिन्थ्यो। प्रतिनिधि भित्र सामाजिक समूहका आवश्यक गुणहरू र विशेषताहरू यसरी बास गर्थे कि प्रतिनिधिका कार्यहरू र निर्णयहरू सम्पूर्ण समूहमा बाध्यकारी हुन्थे। यदि समूह परिवार थियो भने, बुबालाई प्रायः सामूहिक प्रतिनिधि मानिन्थ्यो; राम्रो वा नराम्रोका लागि उनको परिवार, र कहिलेकाहीँ उनका सन्तानहरूले, उनका कार्यहरूको परिणाम प्राप्त गर्थे (उत्पत्ति १७:१-८; तुलना गर्नुहोस् उत्पत्ति २०:१-९, १८; प्रस्थान २०:५-६; यहोशू ७:२४-२५; रोमी ११:२८; हिब्रू ७:१-१०)।

मानव जातिको मूल मानिस र पिताको रूपमा, जसको स्वरूपमा सबै पछिल्ला पुस्ताहरू जन्मनेछन् (उत्पत्ति ५:३), आदम मानवताको सामूहिक प्रतिनिधि थिए। सृष्टिको विवरणहरूले नै यस्तो धारणा दिन्छ कि उत्पत्ति १:२६-३० (हेर्नुहोस् उत्पत्ति ९:१, ७; भजन ८:५-७; १०४:१४) को आदेशहरू साथै उत्पत्ति ३:१६-१९ (हेर्नुहोस् भजन ९०:३; उपदेशक १२:७; यशैया १३:८; २१:३) को श्रापहरू आदम (र हव्वा) को लागि मात्र नभई उनी मार्फत सम्पूर्ण जातिलाई दिइएको थियो।

रोमी ५:१२-२१ मा प्रेरित पावलले आदमको अनाज्ञाकारिताले मानवजातिमा ल्याएको मृत्यु र निन्दालाई ख्रीष्टको आज्ञापालनद्वारा मानवजातिलाई दिइएको जीवन र धार्मिकतासँग तुलना गरेका छन्। अझ स्पष्ट रूपमा, १ कोरिन्थी १५:४५-५० (NMRV) मा, पावलले ख्रीष्टलाई "अन्तिम आदम," "दोस्रो मानिस," र "स्वर्गको मानिस" भनेका छन्, जुन "पहिलो आदम," "पहिलो मानिस," र "धुलोको मानिस" सँग तुलना गरि भनेका छन्।

पावलका लागि, मानव जाति आदम र ख्रीष्टका व्यक्तित्वहरूमा दुई समूहमा विभाजित थियो। आदममा "समावेश" रहनेहरू "पुरानो" मानवता हुन्, जसले "धुलोको मानिस" को छवि

बोकेका छन् र आफ्नो पाप र परमेश्वर र सृष्टिबाट अलगिएको भाग लिइरहेका छन् (रोमी [५:१२-१९](#); [८:२०-२२](#))। तर जो विश्वासद्वारा ख्रीष्टमा समावेश हुन्छन्, तिनीहरू ख्रीष्टको "शरीर" बन्छन् (रोम [१२:४-५](#); [१ कोर १२:१२-१३, २७](#); [एफे १:२२-२३](#); [कल १:१८](#)); तिनीहरू ख्रीष्टको स्वरूपमा पुनः निर्माण गरिएका छन् (रोम [८:२९](#); [१ कोर १५:४९](#); [२ कोर ३:१८](#)); तिनीहरू एक "नयाँ मानिस" बन्छन् ([एफे २:१५](#); [४:२४](#); [कल ३:९-१०](#), kjv); र तिनीहरू नयाँ सृष्टिमा सहभागी हुन्छन् ([२ कोर ५:१७](#); [गल ६:१५](#))। आदमले खडा गरेका पुराना अवरोधहरू ख्रीष्टद्वारा हटाइएका छन् (रोम [५:१](#); [२ कोर ५:१९](#); [गल ३:२७-२८](#); [एफे २:१४-१६](#))। पावलको लागि, प्रतिनिधिको रूपमा आदम र ख्रीष्टको कार्यात्मक समानताको अर्थ ख्रीष्टले आदमले गुमाएको कुरा पुनर्स्थापित गर्नुभयो भन्ने थियो।

यसका अतिरिक्त हेर्नुहोस् इभ; मानिस, पुरानो र नयाँ; नयाँ सिर्जना, नयाँ प्राणी।

आदा

आदा

1. लेमेखका दुई पत्नीहरूमध्ये एक र उनका दुई छोराहरू, याबाल र युबालकी आमा हुन् ([उत्पत्ति ४:१९-२१, २३](#))।
2. एसावको पहिलो पत्नी, हिती एलोनकी छोरी र एलीपजकी आमा हुन् ([उत्पत्ति ३६:२-१६](#))।

आबिदा

मिद्यानका छोराहरू मध्ये एक थिए। मिद्यान अब्राहामकी उपपत्नी कतूराबाट जन्मेका छोरा थिए ([उत्पत्ति २५:२, ४](#); [१ इतिहास १:३३](#))।